

A portrait of René Descartes, a French philosopher, mathematician, and scientist. He is depicted from the chest up, wearing a dark blue or black robe with a white collar. He has long, dark, wavy hair and a small mustache. The background is a dark, textured grey.

Descartes

1596-1650

Racionalisme

- Aquella part del coneixement que se'ns apareix com a més segura, més clara, no procedeix de l'experiència, sinó que és engendrada per la raó.
- Autosuficiència de la raó: el coneixement segur és accessible només mitjançant la raó, ja que els sentits poden ser enganyosos.
- Innatisme: existeixen idees innates, continguts de la ment que no precedeixen de l'experiència.

Dualisme

Res cogitans

Jo Ànima Consciència

- **Inextensa**

- **Lliure**

Res extensa

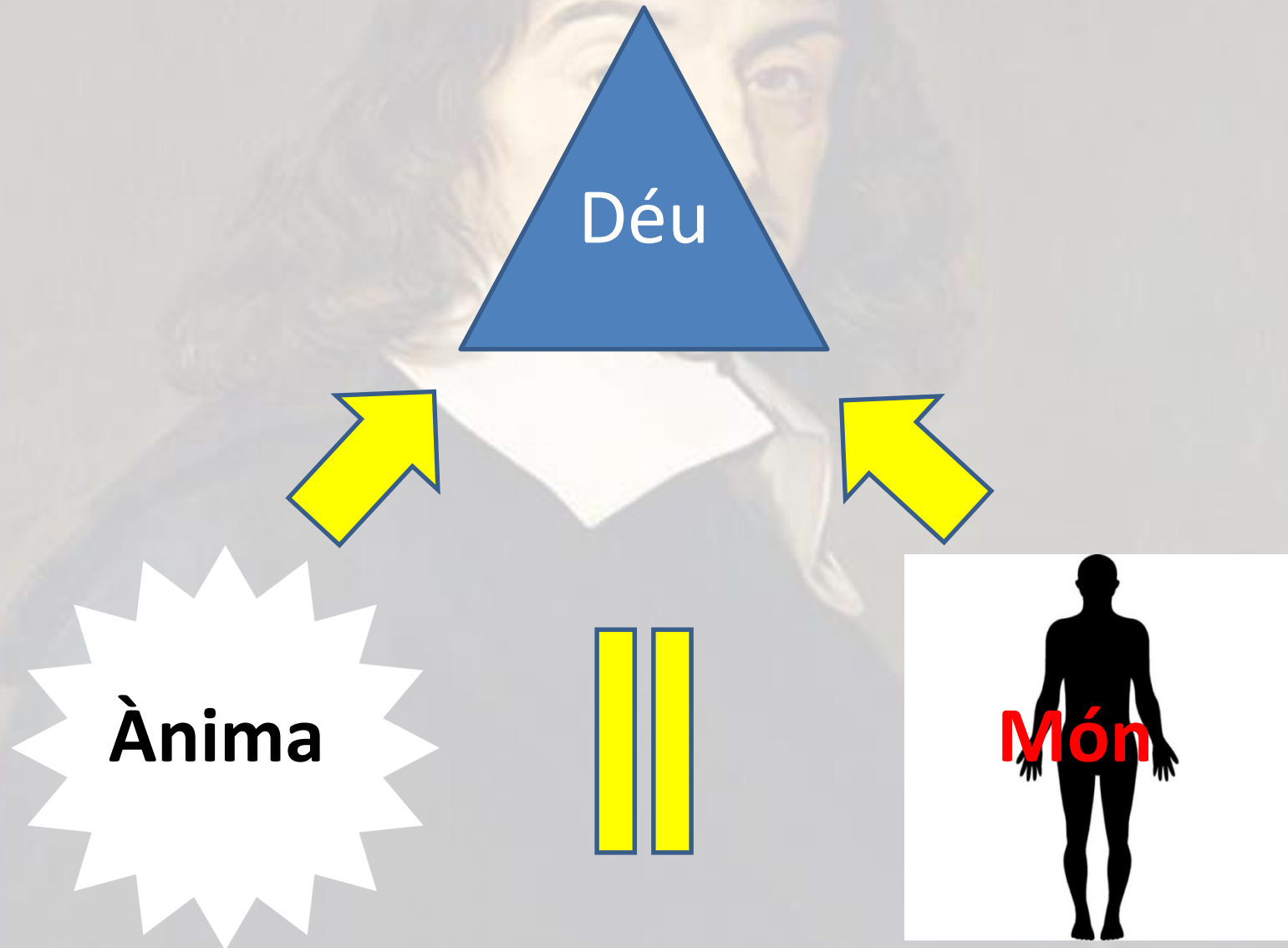
Cos Món

- **Extensa, se'n poden fer parts, té forma**

- **Mecànica, determinada**

Dualisme?

Objectiu: la certesa

Mètode: el dubte (dubte metòdic)

Sentits: ens enganyen

Món: podria ser un somni

Veritats matemàtiques: podria haver-hi un geni maligne (dubte hiperbòlic)

Encara que hi hagi un geni maligne, JO SÓC
Penso, així doncs, existeixo
Jo = substància pensant

1a veritat

Criteri o model de veritat:
Intuïció de l'evidència

(concepció amb tal claredat i distinció que no es pot fer la fiicció de negar-ho)

Claredat: que es presenta a la ment en la seva totalitat sense possibilitat d'error

Distinció: que es presenta a la ment sense possibilitat de confusió amb cap altra afirmació

JO (substància pensant) penso idees

Idees adventícies (semblen provenir de l'experiència): cavall

Idees fàctiques: (semblen produïdes per la imaginació): unicorn

Idees innates: (produïdes per la raó mateixa, s'imposen de forma necessària):
Infinit, perfecció (Déu), jo, pensament

Jo, que sóc finit, no puc haver engendrat la idea d'infinit

Jo, que tinc la idea d'infinit, no puc ser la causa de mi mateix

Argument ontològic: la idea de Déu implica la seva existència

Déu (substància infinita) ha d'existir

I l'error?:
Discordança entre

Enteniment, que és finit

Voluntat, infinita

No m'equivocaré si amb la voluntat trio correctament només acceptar com a cert allò que l'enteniment em presenta de forma clara i distinta com a cert

Déu, que és perfecte, ha de ser veraç: és la garantia que allò que se'm presenta com a evident és veritat

Ja que tinc una idea clara de l'existència del **Món** (substància extensa), aquest ha d'existir, ja que, si no, Déu m'enganyaria.

La substància extensa és com un a gran màquina (mecanicisme).

Les propietats quantificables del món físic són objectives

Les propietats no quantificables del món físic són subjectives